

A világtörténelem legigazságatlanabb békéje :

TRI AN ON

Tizenhat esztendeje annak, hogy megkongatták a harangokat az ezeréves Magyarország fölött...

Tizenhat esztendeje, hogy megosztották az ősi földet, amelyet a honfoglaló Árpád szerzett meg magyarnak tiz évszázaddal ezelőtt...

Tizenhat esztendeje, hogy Rákóczi Kassája, Szent László Nagyvárada, Mátyás Kolozsvára, a királykoronázó Pozsony, a gólgótas Arad, a fejedelmeket uraló Gyulafehérvár, a gazdag Szabadka nem magyar városok...

Tizenhat esztendeje, hogy negyedfél millió magyar testvérünk kitagadott, üzött vad lett azon a földön, ahol ősei éltek és nyugszanak, s ahol ők magyarnak születtek...

Tizenhat esztendéje, hogy a Tisza, Szamos és Maros nem magyar Kárpátok vizével siet dajkáló-ringató édesanyja, az Alföld ölébe...

Tizenhat éve...

* * *

1920 június 4-én délután 4 óra 31 perckor... „engedve a kényszernek,” megtörtént a világtörténelem legszégényteljesebb béke-parancsának aláírása...

Az aláírás színhelye az a csarnok volt, amely a kis- és nagy-Trianon palotát köti össze egymással...

Az aláírási aktust háromnegyedórás gyűlés vezette be.

Ezután felszólították a magyar delegátusokat a béke-okmány aláírására...

A magyar kormány megbizottai kezében megremegett a toll, karjukban elernyedtt az erő... egy ezer esztendős nemzet halálos ítéletét kellett aláírniok!

...S mig ez történt... a cseh, szerb és a román delegátus melegen szorongatta egymás kezét: sikerült! Aljas cselszövésük elérte célját!

...A nemzet pedig, amelynek testét megfeszítették... megkongatta a harangokat s gyászbaborult szívvel siratta Szent István országát...

...E szomorú órában megszűnt minden élet e halálra ítélt földön... dermedt esendülte meg a lelkeket... csak a harangok zugtak, bugtak, kongattak fel a jó Isten felé... erőért, segítségért... s a magyar ajkak dacosan szorultak össze...

A kétségbeesés szélén álló nemzet a hit vigaszához menekült..

Mit veszítettünk?

Magyarország 282.870 négyzetkilométer területéből 92.833 négyzetkilométer maradt nekünk...

Magyarország 18.264.533 lakosából 7.980.143-an maradhattunk magyarnak!

A magyar hadsereg tartását megtiltották, s csupán teborzás útján alakítandó zsoldos-sereg állítására adtak engedélyt, melynek létszámát 35.000-ben állapították meg... azt is fegyvertelenül, nehéz tüzérség, harcikocsik és repülőgépek nélkül, hogy a körülöttünk lévő állig fölfegyverkezett szomszédok bármikor birtokukba vehessék megmaradt földünket is!

Elraboltak tőlünk 4000 lovat, 13.000 szarvasmarhát, 5000 juhot és 7000 darab sertést...

Elrabolták vasúti mozdonyaink, személy- és teherszállító kocsijaink kétharmadát!

Termőföldünk felét, állataink kétharmadát, ásványi kincseinket pedig csaknem teljesen!

* * *

Az ezeréves Magyarországból a nyugati részeket Ausztriának, az északi tájakat Csehországnak, a keleti nagy országrészt Erdélyvel Romániának, a déli részeket a Marostól, Drávától Szerbiának adta Trianon!

A régi egységes Duna-medence szétesett, szervezése megszűnt!

Mindent felirunk!

* * *

A Kárpátok által övezett négy folyam vidéke, az egységes Magyarország ezeréves határai széttörettek, mert nyelvben, vallásban, műveltségben tőlünk idegen jövevényeket fogadtunk be és tűrtünk meg békésen határaink között.

Ezzel megbénult az erő is, amely egy évezreden át védelmezte Európát a be-betörő keleti áramlatok ellen!

Amde amint a múltban semmi idegen hatalom nem bírta állandóvá tenni e földnek szétDarabolását; amint a két-, majd három-, sőt négy részre szakított terület egységét előbb, vagy utóbb, de mindig vissza kellett állítani úgy, amilyennek azt jó Isten teremtette: egynek, egységének!

Hiábavaló a megszállott részekben magyar testvéreink ellen minden erőszak, minden embertelen megalázás, elnyomóik hatalma csak fegyvereken alapszik, s beteljesedik rajtuk az Irás: aki fegyvert fog, az fegyver által vesz el!

Az elszakított magyarság lelkében nem ölhetik meg a magyar érzést, a magyar öntudatot, mert azt ellenségeinknél hatalmasabb erő plántálta szivükbe, lelkükbe: a Természet!

Mindazoknak, akik szétDarabolták ezeréves hazánkat, elrabolták testvéreinket, tudniuk kell: hogy **tűrünk, ha kell, viseljük szenvedéseinket, ha rákényszerítenek és hordozzuk keresztünket...**

de soha! soha! nem nyugszunk bele hazánk meggyalázásába, fel-
darabolásába!

A haza bölcsének, Deák Ferenének, szavait vessük emlékeze-
tünkbe:

LEHET, HOGY NEHÉZ IDŐK KÖVETKEZNEK ISMÉT HA-
ZANKRA, DE A MEGSZEGETT POLGÁRI KÖTELESSÉG ÁRÁN
AZOKAT MEGVÁLTANUNK NEM SZABAD... HA TŰRNI KELL,
TŰRNI FOG E NEMZET, HOGY MEGMENTSE AZ UTÓKORNAK
AZT A HAZÁT ÉS ALKOTMÁNYOS SZABADSÁGOT, AME-
LYET ÖSEITŐL ÖRÖKÖLT... MERT AMIT AZ ERŐ ÉS HATA-
LÓM ELVESZ, AZT AZ IDŐ ÉS A KEDVEZŐ SZERENCSE IS-
MÉT VISSZAZOZHATJÁK, DE MIRŐL A NEMZET, FÉLVE A
SZENVEDÉSEKTŐL ÖNMAGA LEMONDOTT, ANNAK VISSZA-
SZERZÉSE MINDIG NEHÉZ ÉS MINDIG KÉTSÉGES.

Trianon

— És megkondultak a harangok,
a szivekből fölsirt a gyász,
a hegy, a róna megvonaglott
s felnyögött a dus kalász.
Milliók szivéből vér szivárgott,
milliók szeméből könny szakadt,
s fölbiborlott millió dacos száj:
Nemi! Nem! Soha! ... Ezt nem szabad!

— S aztán elmúlt a gyászos óra...
a végzet beteljesedett.
Csudaváró szent reményünk
a porbaomlott csüggeteg...
Tiltakozásunk jajszóba halkult...
lankadtan hullott le kezünk...
lélektelenül meredtünk meg:
nincs már, — amit elveszithetünk!

— Ó, már itt boldog senki sem lesz,
A vígság sem kell senkinek...
Nehéz sóhajjal, bus robotban
eltemetjük a szent hitet...
...De jönni fog egy szebb jövődő
s ha az új hajnal pirja ínt:
mit elprédáltunk uri göggel,
visszaszerzik a — **fiaink!**

Huray István.